

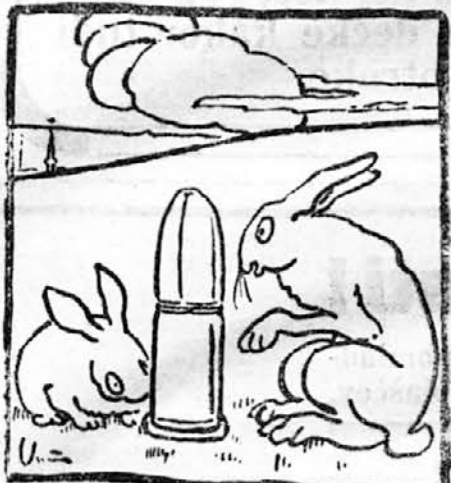
Tedenska kronika.

Prazniki so lepi časi, vsak se jih razveseli, so po volji širši masi in gospoda jih želi. (Sicer papež je nam pisal) o tem svoj pastirski list praznikov enajst je zbrisal, »ker to delu ni v korist...«

Toda nič ni pomagalo: naj bo reven al' bogat, vsak si rad počije malo vsak razveseli se rad.

Prazniki velikonočni hitro nam minili so, enim bili so poskočni — drugim »prazni« bili so...

Piruhe smo si delili in pokušali kolač, z vinom pleče smo zalili, žolco jedli smo od krač.

Zajčka dva sta priskakljala sred zelenega polja — sredi polja sta obstala in čudila se oba.

Ker na polju tam je stala, čudna in neznana reč, zajčka sta jo ogledovala, bila njima ni povšeč.

»To je piruh« — prvi pravi, drugi pravi: »piruh ni« — prvi moško se postavi: »Čudno piruh ta diši...«

Uganiti nista mogla kakšen da je piruh ta, ker je bila bojna kroglija sred zelenega polja.

Take piruhe imeli letos smo za praznike, pesem so vstajenja peli, zmagali soyražnike.

Ko smo praznike slavili zmagal v boju je Balkan, zdaj je konec turški sili, zmage zasijal je dan.

V Drinopolju Šukri-paša držal se je mesecev pet, (da v junajstvu vse prekaša, pisal je o njem ves svet.)

Slavna turška ta trdnjava dobro se branila je — skoraj da bolgarska slava se ob nji razbila je.

Grkom padla je Janina Skader se je že majal — kaj bi rekla zgodovina, če bi Drinopol ostal?

To so mislili Bolgari in pripravili napad, — »Kdor junak je, ta udari in ne misli na povrat...«

Tri dni so se bojevali vzeli mesto Drinopol, (prej pa Nemci so pisali, da ga ne dobe nikol.)

Turški mesec zdaj se joka in prav bitko se solzi — (to po volji ni preroka — kar se s Turčijo godi.)

Britke solze zdaj pretaka — Konec upov je in nad — kaj te še polmesec čaka, ko bo padel Carigrad?...

Nemški šmok je slabe volje ker mu vse narobe gre, ker je padlo Drinopolje, kaj bi pisal, sam ne ve.

Reichspost, Neue Freie Presse, Armeezeitung in Tagblatt, vse se zdaj od jeze trese, ker ne more več lagat'.

Laž nobena ne pomaga, zdaj ves svet resno je le pravica vedno zmaga, laž pa kratke ima noge.

Nemški čifut piše, piše, svetu laže dan na dan (za denar si zida hiše, rad osvojil bi Balkan).

Toda slabo, slabo kaže, dobro vsi poznajo ga, bolj ko piše, bolj ko laže, bolj lažnika vsak spozna.

Sandžak, Prizren in Prochazka, Drač in Palič, status quo — vse mu bilo je brez haska, vse je šlo — z Albanijo.

S celim svetom se je kregal — motil je svetovni mir, kamor mogel, je posegal, delal zdražbo in prepir.

Ko so vsi se zmodrovali, nihče židu ni verjel — smo se Črnogorcev zbal, da bi Skadra nam ne vzel'.

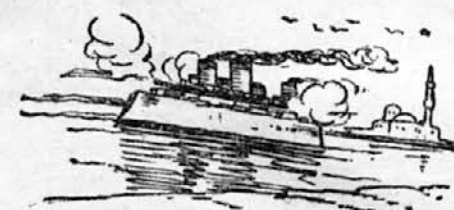
Skader, to je važna točka, kdor ga bo dobil v roke — (to se piše brez razločka) bo gospod — Albanije.

Ker nevarnost je nastala za bodoči naš obstoj, Ker nam Črnogara mala delala je nepokoj —

Smo ji ultimatum dali, ki tako se je glasil: da se bomo vojskovali, če bo še kaj hiš razbil.

Črnogorec je ponosno, kar želeli smo — sprejel — streljal v Skader neizprosno in ga skoraj je zavzel.

V času tem pa je na morju tuja ladja taval, čakala je na obzorju, da bi h kraju splavala.

K nji prišle so grške ladje in so jo pozivile: ako voziš hrano sadje — bomo k bregu spravile.

Ko so Grki zapazili, da v nji polno je topov — so si ladjo osvojili, in peljali jo domov.

To je bila misel modra, bogat plen dobili so — ker pa to ni bila Skodra — drugi tiho bili so.

Ko vojaki so na meji, dobro drugim se godi, marsikdo pri svoji ženi z ljubico se veseli.

Stara je navada taka, tak je svet od nekdanj bil, ko je trdo za vojaka, dobro se ima civil.

In zato zdaj civilisti, dobro se zabavajo, dokler ubogi rezervisti kje po meji tavajo.

Ta zabava pa bo kratka, in zato naj vsak hiti — ker že naglega povratka rezervist se veseli.

Taka ženska je zvestoba, (moška pa nič boljša ni) ko prisega ti »do groba«, še »do meje« ne vzdrži.

Lepa občina je Šiška lepo za svoj rod skrbi, šola deška in dekliška, sredi Šiške tam stoji.

Zdaj pri nas so časi taki, da vsi iščejo zaslug, slave si žele možaki, vsak' bi rad bil več ko drug.

Klerikalci še posebno mnogo slave si žele, kjer se zdi jim to potrebno, spomenik si naredi.

V Šiški nekdanj svoje čase Zajc je za gerenta bil, (klerikalci skrbje zase lasten žep — je njihov cilj.)

Da pa ne bi pozabili, kdaj je bil ta lepi čas, klerikalci so sklenili enoglasno, na en glas:

V ploščo bomo vsekati dali cel okrajni šolski svet, v šolo bomo jo vzdali vsemu svetu na pogled.

Kar sklenili — to storili, zdaj se plošča tam blešči — kaj so klerikalci »bili«, vsemu svetu govori.

Kdor preveč kulture išče, je v Ljubljani ne dobi, to slovensko gledališče nas najboljšo pouči.

Dali smo predstave razne, pa občinstva bilo ni — ako so blagajne prazne, Kdo umetnost naj goji?...

Kdor bi delal rad kupčijo, naj razume svojo stvar: to kar si ljudje želijo, — jim ponudi za denar.

To v Ljubljani so spoznali in storili so tako: kino bodo ljudstvu dali, in blagajna polna bo.

»Vse za narod, domovino,« — je veljalo v prejšnjih dneh, zdaj si vsak želi le »kino«, kjer zabava je in smeh.

Dan za dnem bo pred blagajno raste množice naval — uspeval kino bo sijajno, — narod bo napredoval.

Vojna.

Začetkom minulega tedna, ko je padlo Drinopolje, je bil mnogokrat in na raznih mestih izrečen nazor, da se sedaj Turčija sklepanju miru ne bo več odtegovala, ker sedaj se mora imeti in priznati za premagano. Na drugi strani je bilo izraženo upanje, da tudi velesile ne bodo tako močno proti mirovnim pogojem Zaveznikov, kot so bile pred padcem. Današnje vesti govore drugače. Izjave turških listov so bile in so silno ponosne: ne mi še nismo premagani. Ministrski svet je sklenil zavrniti bolgarsko zahtevo zaradi meje. Velesile, ki so že pred več dnevi izročile Zaveznikom svoje predloge glede mirovnih pogojev — taistih Porti še niso izročile. Trdi se, da zato, ker so needine. Ruski in francoski poslanik baje nimata še instrukcij od svojih vlad. Zopet zavlačujejo diplomati — potem bo pa časopisje Slovanom neprijazno kričalo, da bi bil zadnji čas, da se zastopi pot Zaveznikom in če jih prisili k miru. Naj se ne daje potuše Turčiji — bo pa drugače.

Glede vojne odškodnine se je mnenje v Franciji nekoliko spremenilo. Listi že niso brezpogojno proti vojni odškodnini, ki jo zahtevajo Zavezniki.

Najnevarnejša točka je pa še vedno Skader. Kralj Nikola se ne uda in se ne uda. Kakor zatrjujejo večerajšnje vesti, se je bombardiranje že zopet pričelo. Ako ima Avstrija v resnici za sabo velesile, tedaj se je bati prav resnih korakov v tem slučaju.

Posljite naročnino, ako je še niste!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

PO ZAVZETJU DRINOPOLJA.
Šukri paša se ni vdal.

Praga, 31. marca. Narodni Listy prinašajo zanimivo poročilo od svojega sofijskega vojnega dopisnika, ki je imel priliko, govoriti z vjetnim komandantom Drinopolja Šukri pašo. Šukri paša, človek nizkega stasa, Kurd z brado, po francoskem načinu pristriženo, ne izgleda slabo. Njemu, kot njegovemu štabu se čisto nič ne pozna, da je v Drinopolju vsled petmesečnega obleganja vladalo pomanjkanje.

V pogovoru je dejal Šukri paša, da se ni vdal in ni ponudil kapitulacije, temveč, da ga je major Marchelov s svojim oddelkom zajel in vjel. Svojo sabljo je Šukri paša nato izročil generalu Mazovu. Šukri paša je takoj, ko se je začel generalni naskok, spoznal, da tega naskoka ne vzdrži. Kar se živeža tiče — je ono zadostovalo še za en teden. Njegova posadka je štela 60.000 mož, ona Zaveznikov 100.000.

Šukri paša došel v Sofijo.

Sofija, 30. marca. Šukri paša je došel danes ob 5. zjutraj s svojim generalnim štabom v spremstvu bolgarskih oficirjev v Sofijo. Sprejela sta ga načelnik kolodvora in poveljnik sofijske posadke. Pozdrav je bil jako iskren, nakar so bili vjetniki odpeljani v določena stanovanja.

Nikitorov Božanoviću.

Belgrad, 30. marca. Bolgarski vojni minister Nikitorov je povodom skupne zmage pri Drinopolju poslal srbskemu vojnemu ministru Božanoviću brzojav, v katerem iskreno pozdravlja srbsko armado in izraža željo, da naj bo kri, katero so prelili srbski junaki pred Drinopoljem, trajna vez prijateljstva obeh zaveznikov. General Božanović je odgovoril: »Veliko osvobodilno delo in skupno junaštvo ostane trajen spomenik v zgodovini. Prepričan sem, da bo skupno prelita kri bratske vezi med obema državama še bolj utrdila.

Velikanski plen v Drinopolju.

Belgrad, 30. marca. Vojni plen v Drinopolju je neizmeren. Po dosedanjim cenitvi, ki pa še ni natančna, znaša vrednost vsega zaplenjenega vojnega materijala 175 milijonov frankov. Plen se bratovsko razdeli med Bolgare in Srbe. General Ivanov je imenoval guvernerjem Drinopolja generala Čerkovskega.

Šukri pašo in njegov generalni štab, obstoječ iz 12 generalov in več višjih oficirjev, so danes prepeljali iz Kademkeja v Sofijo.

Vojni vjetniki v Drinopolju.

Sofija, 31. marca. Z zavzetjem Drinopolja je prišlo v roke Zavezniki armadi 66.000 mož turške armade, med njimi 33 generalov.

Bojni plen v Drinopolju.

Sofija, 31. marca. Zavezniki so zaplenili 650 topov raznega kalibra; 58 brzostrelnih pušk, 10 praporov, veliko množino orožja in municije za infanterijo in artilerijo, kot tudi veliko vozila in drugih prometnih sredstev, ki se potrebujejo pri obrambi.

Število mrtvih pri zavzetju Drinopolja.

Sofija, 31. marca. Po prvih poročilih, ki so došla sem, znaša število junakov, ki so padli v dneh od 24. do 26. t. m. pri naskakovanju Drinopolja na bolgarski strani 11.000 mrtvih in ranjenih; na srbski 1200 mrtvih in ranjenih. (Poročilo, ako je primerjamo s poročili, ki prihajajo iz Belgrada, ne bo točno, kajti po teh poročilih so celi bataljoni srbske armade uničeni.)

Poslanci častitajo Štepanoviću.

Belgrad, 31. marca. Poslanci Skupštine različnih strank so poslali generalu Štepanoviću, poveljniku srbske armade pred Drinopoljem, častitko, v kateri mu častitajo za njegovo in njegove armade pogumno prodiranje pri zavzetju Drinopolja.

Odhod srbskih čet iz Drinopolja.

Belgrad, 29. marca. (Uradno.) Bolgarsko vrhovno poveljstvo je obvestilo srbskega generala Štepanovića, da se prične prevoz srbskih čet iz Drinopolja že tekom današnjega dne, ker so operacije pred Drinopoljem sedaj končane.

Ovacije v Petrogradu.

Petrograd, 31. marca. Tu se je brala slavnostna zahvalna božja služba za zmago jugoslovanskega orožja pred Drinopoljem. Božji službi

navzoči so bili: bolgarski poslanik Bobčev, president Sobranja dr. Danev, general Dimitrijevič ter srbski poslanik Popović. Dimitrijevič so prirejali, ko je šel iz cerkve, velikanske ovacije. Ovacije so se pred bolgarskim in srbskim poslaništvom ponovile.

SKADER IN ALBANIJA.

Črnogorci Skader bombardirajo.

Dunaj, 30. marca. Pred Cetinjem je zopet slišati strašno grmenje topov. Zdi se, da je kralj Nikola odgovoril na demaršo velevalsti na Cetinju s tem, da je takoj ukazal nadaljevanje bombardiranja trdnjave. Velesile so bile že pripravljene na to in zato so se veleposlaniki v Londonu s to eventualnostjo pečali že na večerajšnji svoji seji in odobrili predlog, da se Črnogorci prisili, da ugodijo zahtevam velesil. Avstrija namerava takoj, ko se potrdi vest o bombardiranju Skadra, nemudoma pričeti z obsežno akcijo, da prepreči črnogorske operacije.

V Londonu ne verujejo.

London, 31. marca. Vesti o bombardiranju Skadra še niso potrjene in dobro informirani krogi tudi ne verujejo, da bi kralj odredil ponovni bombardement.

Naročilo Porte.

Cetinje, 30. marca. Danes ob 4. popoldne so napravili zastopniki velesil posamezno demaršo, in obvestili vlado, da je Porta Essad paši, poveljniku Skadra, na intervencijo Avstro-Ogrske dala povelje, da dovoli civilnemu prebivalstvu odhod iz Skadra. Zastopniki velesil so zahtevali, da predajo to povelje — ki je šifrirano — Essad paši v Cetinju bivajoči atašeji. Minister za zunanje zadeve je odgovoril, da mora zadevo predložiti ministrskemu svetu in šele na to, da odgovori.

Izmišljotina.

Cetinje, 29. marca. (Kor.) Z ozirom na vznemirjačo vest, ki kroži po Evropi o umoru kralja Nikite, izjavlja črnogorski tiskovni urad, da je kralj popolnoma zdrav in so vse nasprotne vesti navadna izmišljotina.

Preiskovalna komisija.

Cetinje, 31. marca. V komisijo, ki naj na intervencijo Avstro-Ogrske preišče, kako je z nasilnim spreobračanjem Katolikov na pravoslavje, in kako je z umorom patra Palića, sta od črnogorske strani poslana vojvoda Vukotić in Botić.

MIROVNA POGAJANJA.

Turki se nočejo mirovati.

Carigrad, 29. marca. (Kor.) »Tanin« piše, da padec Drinopolja ne bo imel nobenega upliva na politični položaj Turčije. Kapitulacija Drinopolja še ne pomeni podpisa miru. Balkanski zavezniki nam diktirajo mir lahko le v tem slučaju, če nam nastavijo nož na grlo. Čataldška linija je neosvojljiva.

Porta zavrača mirovne pogoje Bolgarov.

Carigrad, 31. marca. Kakor nekateri listi pišejo, je ministrski svet sklenil zavrniti bolgarsko zahtevo, po kateri naj bi tvorila mejo med Bolgarijo in evropsko Turčijo črta Saros - Midia.

BOLGARSKE VOJNE OPERACIJE.

Veliki bolgarski vspeli pri Čatadzi.

London, 30. marca. Bolgarom se je posrečilo izvabiti močne oddelke turške armade na teren, ki je bil močno podminiran. Pri eksploziji je izgubilo življenje nad 3000 turških vjakov.

Pariz, 30. marca. Bolgari pred Čataldžo vedno bolj napredujejo. Pogнали so sedaj turške čete že za Karasu in si priborili tudi dostop v glavno turško obrambno linijo. »Daily Mail« poroča iz Carigrada, da so Bolgari izvabili Enver bejovo armado v neko zasedo in jo decimirali. Po bitki so fingirali umikanje, nakar so zopet z vso silo naskočili sovražnika in pobili par tisoč vojakov.

Turška poročila.

Carigrad, 31. marca. Uradna turška poročila govore: Pred Bulairom se ni zgodilo ničesar; večeraj se je vršila zapadno od Bujuk Čekmedže bitka med nami in Bolgari. Sovražnik je bil pobit. Pustil je na bojišču 1000 mrtvih. Naše čete so osvojile mnogo orožja in municije.

Carigrad, 31. marca. Izpred Čataldže so došli sem novi transporti ranjenih. Med njimi tudi nekaj bolgarskih vjetnikov.

Aeroplan nad Galipoljem.

Sofija, 31. marca. Včeraj je razrušil bolgarski aeroplan z bombami telegrafično štacijo na Galipolju.

Litografija. Cene najnižje! Notni stavek.